

VI PŘÍLOHY

Příloha č. 1: Česká verze dotazníku ECR, strana 1

Příloha č. 1: Česká verze dotazníku ECR, strana 2

Příloha č. 2: Česká verze dotazníku ECR, strana 1 – Eliška

Příloha č. 2: Česká verze dotazníku ECR, strana 2 – Eliška

Příloha č. 3: Rozhovor k případové studii 1 – Eliška

Příloha č. 4: Česká verze dotazníku ECR, strana 1 – Nikol

Příloha č. 4: Česká verze dotazníku ECR, strana 2 – Nikol

Příloha č. 5: Rozhovor k případové studii 2 – Nikol

Příloha č. 6: Česká verze dotazníku ECR, strana 1 – Jana

Příloha č. 6: Česká verze dotazníku ECR, strana 2 – Jana

Příloha č. 7: Rozhovor k případové studii č. 3 – Jana

Příloha č. 8: Informovaný souhlas ředitele DÚ a SVP Hodkovičky s provedeným výzkumem

Příloha č. 9: Vzor informovaného souhlasu pro účastníky výzkumu

Příloha č. 10: Čestné prohlášení o mlčenlivosti

Příloha č. 1: Česká verze dotazníku ECR, strana 1

20. Někdy cítím, že se snažím přimět druhé, aby ukázali více citu, více oddanosti v našich vztazích, než obvykle dávají najevo.	1	2	3	4	5	6	7
21. Je pro mě obtížné dovolit si být závislý/á na blízké osobě.	1	2	3	4	5	6	7
22. Netrápím se často nad tím, že bych mohl/a být opuštěn/a.	1	2	3	4	5	6	7
23. Upřednostňuji nebyt příliš blízko druhým.	1	2	3	4	5	6	7
24. Nedaří-li se mi přimět blízkou osobu, aby o mě projevila zájem, začnu být naštvaný/á nebo rozzlobený/á.	1	2	3	4	5	6	7
25. Říkám svým blízkým osobám skoro o všem.	1	2	3	4	5	6	7
26. Myslím si, že se mi blízcí se mnou nechtějí sblížit tak, jak bych já chtěl/a.	1	2	3	4	5	6	7
27. Obvykle probírám své problémy a obavy s blízkými lidmi.	1	2	3	4	5	6	7
28. Když kolem sebe nemám blízké osoby, cítím se poněkud úzkostný/á a nejistý/á.	1	2	3	4	5	6	7
29. Cítím se dobře, když jsem závislý/á na druhých.	1	2	3	4	5	6	7
30. Jsem zklamaný/á, když mé blízké osoby nejsou poblíž v takové míře, jak bych rád/a.	1	2	3	4	5	6	7
31. Nevadí mi požádat blízké osoby o útěchu, radu nebo pomoc.	1	2	3	4	5	6	7
32. Jsem zklamaný/á, pokud můj partner/ka není dostupný/á, když jej/ji potřebuji.	1	2	3	4	5	6	7
33. Pomáhá mi obrátit se na blízké osoby v těžkých chvílích.	1	2	3	4	5	6	7
34. Když mě druzí lidé zavrhnou, cítím se hodně špatně.	1	2	3	4	5	6	7
35. Obracím se na blízké osoby ohledně řady věcí, včetně toho, abych získal/a útěchu a ujištění.	1	2	3	4	5	6	7
36. Vadí mi, když můj partner/ka tráví čas beze mě.	1	2	3	4	5	6	7

Příloha č. 1: Česká verze dotazníku ECR, strana 2

20. Někdy cítím, že se snažím přimět druhé, aby ukázali více citu, více oddanosti v našich vztazích, než obvykle dávají najevo.	1	2	3	4	5	6	7
21. Je pro mě obtížné dovolit si být závislý/á na blízké osobě.	1	2	3	4	5	6	7
22. Netrápím se často nad tím, že bych mohl/a být opuštěn/a.	1	2	3	4	5	6	7
23. Upřednostňuji nebyt příliš blízko druhým.	1	2	3	4	5	6	7
24. Nedaří-li se mi přimět blízkou osobu, aby o mě projevila zájem, začnu být naštvaný/á nebo rozzlobený/á.	1	2	3	4	5	6	7
25. Říkám svým blízkým osobám skoro o všem.	1	2	3	4	5	6	7
26. Myslím si, že se mi blízcí se mnou nechtějí sblížit tak, jak bych já chtěl/a.	1	2	3	4	5	6	7
27. Obvykle probírám své problémy a obavy s blízkými lidmi.	1	2	3	4	5	6	7
28. Když kolem sebe nemám blízké osoby, cítím se poněkud úzkostný/á a nejistý/á.	1	2	3	4	5	6	7
29. Cítím se dobře, když jsem závislý/á na druhých.	1	2	3	4	5	6	7
30. Jsem zklamaný/á, když mé blízké osoby nejsou poblíž v takové míře, jak bych rád/a.	1	2	3	4	5	6	7
31. Nevadí mi požádat blízké osoby o útěchu, radu nebo pomoc.	1	2	3	4	5	6	7
32. Jsem zklamaný/á, pokud můj partner/ka není dostupný/á, když jej/ji potřebuji.	1	2	3	4	5	6	7
33. Pomáhá mi obrátit se na blízké osoby v těžkých chvílích.	1	2	3	4	5	6	7
34. Když mě druzí lidé zavrhnou, cítím se hodně špatně.	1	2	3	4	5	6	7
35. Obracím se na blízké osoby ohledně řady věcí, včetně toho, abych získal/a útěchu a ujištění.	1	2	3	4	5	6	7
36. Vadí mi, když můj partner/ka tráví čas beze mě.	1	2	3	4	5	6	7

Příloha č. 2: Česká verze dotazníku ECR, strana 1 - Eliška

ELIŠKA

Dotazník ECR

Následující tvrzení se týkají toho, jak se obecně cítíte ve vztazích (tzv. romantických, přátelských, s rodinnými příslušníky apod.). Ke každému tvrzení zvolte číslo z následující škály (1 – rozhodně nesouhlasím až 7 – rozhodně souhlasím) podle toho, jak moc s daným tvrzením souhlasíte či nikoli. Zakroužkujte příslušné číslo v každém sloupci.

	1 – rozhodně nesouhlasím	2	3	4	5	6	7 – rozhodně souhlasím
1. Raději neukazuji druhým lidem, jak se opravdu cítím.	1	2	3	4	5	6	7
2. Dělá mi starosti, že bych mohl/a být odmítnut/a nebo opuštěn/a.	1	2	3	4	5	6	7
3. Jsem velmi spokojený/á, když jsem blízko druhým lidem.	1	2	3	4	5	6	7
4. Dělán si starosti o své vztahy.	1	2	3	4	5	6	7
5. Jakmile se někdo začne se mnou sblížovat, přistihnu se, jak se odtahují pryč.	1	2	3	4	5	6	7
6. Trápí mě, že druhým na mně nezáleží tolik, jako mně na nich.	1	2	3	4	5	6	7
7. Začnu se cítit nepříjemně, když se se mnou chce někdo těsněji sblížit.	1	2	3	4	5	6	7
8. Velmi mnoho mě trápí, že ztratím své blízké přátele.	1	2	3	4	5	6	7
9. Je mi nepříjemné, mám-li se otevřít druhým.	1	2	3	4	5	6	7
10. Často si přeji, aby moji blízcí přátelé ke mně cítili stejně silné city, jako já k nim.	1	2	3	4	5	6	7
11. Chci se sblížit s druhými, ale stejně si udržuji odstup.	1	2	3	4	5	6	7
12. Chci se s druhými velmi těsně sblížit a to je někdy odežene pryč.	1	2	3	4	5	6	7
13. Jsem nervózní, když se se mnou chce někdo více sblížit.	1	2	3	4	5	6	7
14. Trápí mě být sám/sama.	1	2	3	4	5	6	7
15. Cítím se dobře, když sdílím své soukromé myšlenky a pocity s druhými.	1	2	3	4	5	6	7
16. Má touha být druhým lidem velmi blízko je někdy odhání pryč.	1	2	3	4	5	6	7
17. Snažím se vyhnout příliš blízkému kontaktu s druhými.	1	2	3	4	5	6	7
18. Potřebuji hodně ujišťování, že mým blízkým na mně opravdu záleží.	1	2	3	4	5	6	7
19. Je pro mě poměrně snadné sblížit se s druhými.	1	2	3	4	5	6	7

Příloha č. 2: Česká verze dotazníku ECR, strana 2 - Eliška

ELIŠKA

20. Někdy cítím, že se snažím přimět druhé, aby ukázali více citu, více oddanosti v našich vztazích, než obvykle dávají najevo.	1	2	3	4	5	6	7
21. Je pro mě obtížné dovolit si být závislý/á na blízké osobě.	1	2	3	4	5	6	7
22. Netrápím se často nad tím, že bych mohl/á být opuštěn/á.	1	2	3	4	5	6	7
23. Upřednostňuji nebyt příliš blízko druhým.	1	2	3	4	5	6	7
24. Nedaří-li se mi přimět blízkou osobu, aby o mě projevila zájem, začnu být naštvaný/á nebo rozzlobený/á.	1	2	3	4	5	6	7
25. Říkám svým blízkým osobám skoro o všem.	1	2	3	4	5	6	7
26. Myslím si, že se mi blízcí se mnou nechtějí sblížit tak, jak bych já chtěl/á.	1	2	3	4	5	6	7
27. Obvykle probírám své problémy a obavy s blízkými lidmi.	1	2	3	4	5	6	7
28. Když kolem sebe nemám blízké osoby, cítím se poněkud úzkostný/á a nejistý/á.	1	2	3	4	5	6	7
29. Cítím se dobře, když jsem závislý/á na druhých.	1	2	3	4	5	6	7
30. Jsem zklamaný/á, když mé blízké osoby nejsou poblíž v takové míře, jak bych rád/á.	1	2	3	4	5	6	7
31. Nevadí mi požádat blízké osoby o útěchu, radu nebo pomoc.	1	2	3	4	5	6	7
32. Jsem zklamaný/á, pokud můj partner/ka není dostupný/á, když její/její potřebuji.	1	2	3	4	5	6	7
33. Pomáhá mi obrátit se na blízké osoby v těžkých chvílích.	1	2	3	4	5	6	7
34. Když mě druzí lidé zavrhnou, cítím se hodně špatně.	1	2	3	4	5	6	7
35. Obracím se na blízké osoby ohledně řady věcí, včetně toho, abych získal/á útěchu a ujistění.	1	2	3	4	5	6	7
36. Vadí mi, když můj partner/ka tráví čas beze mě.	1	2	3	4	5	6	7

Vyhýbání 1,7
úzkostná 6,2

Příloha č. 3: Rozhovor k případové studii 1 – Eliška

Jaký byl v dětství tvůj vztah s matkou?

No, tak máma nás jako hodně nechávala hrát si s bráchou samotný. Tím, že jsme byli prostě stejně starý a byli jsme prostě pořád spolu od malička, tak nás hodně nechávala spolu a my jsme tak byli zvyklí a nevadilo nám to. No, a s mámou... my sme měly vždycky hezkej vztah. Jako nehádaly jsme se nikdy nijak jako extrémně, to až pak později, ale to je jasný, za to mohlo piko. No, ale jako jo, dobrej vztah jsme měly, no. Pak jako když se máma s tátou rozvedli, tak to bylo takový blbější, no, protože když jsme šli k tátovi, tak byla máma jako našťvaná. Pak to nešlo u táty se mnou, ale brácha tam zůstal, že jo, takže jsem byla já našťvaná, že s nim nemůžu bejt a máma byla našťvaná na něj, že u táty zůstal. Tak to bylo takový těžký, no. Jako vztah jsme měly hezkej, vždycky jsme si všechno říkaly, ne teda úplně všechno, ale vlastně asi skoro jo. Asi normální vztah jsme měly, bych řekla.

Jaký vztah máš s matkou dnes?

No teď je všechno mnohem lepší. My sme si toho hodně vyřikaly. Máma jako prostě moc nechápala, proč to všechno dělám. Myslela si, že to dělám naschvál, a že kdybych chtěla, tak bych to nedělala. Hodně dlouho mi to vyčítala a mě to zas hrozně štvalo. Teď je to ale úplně jiný, už to všechno pochopila a teď sme mnohem víc jako kamarádky a říkáme si fakt všechno. Ví i že hulim a chápe to. Je to dobrý, že už jako můžu bejt sama dospělá, ale můžu za ní se všim přijít. To se mi teď teda hodně líbí. I občas mamce s něčím pomůžu doma nebo dem na kafe nebo nakupovat. Je to fakt hodně kamarádský.

A jaké byly nebo jsou Tvé partnerské vztahy?

No to je strašně těžký, to je hroznej rozdíl, že jo. Když sem ještě byla na piku, tak to bylo jenom vo piku. Samý hádky nebo bitky, shánění, záseky, pastění. No to bylo prostě něco úplně jinýho. No a teď je to takový, že jsme jako s Chamem pořád spolu, no, že vlastně máme opravdu jako jeden druhýho a jsme pořád spolu. Vim, že mě má rád, a že se mi s nim nikdy nic nestane a takhle to má asi bejt, že jo. Na to sem se teda dřív spolehnout nemohla. Je to takový hezký, že sme se prostě jako takhle našli, no. Teď spolu eště i pracujem. Já sem na place nebo v kuchyni a Cham rozváží, že jo. Prostě sme spolu fakt pořád. Doufam, že to takhle zůstane i s tou prací. Sem ráda, že ho tam mám a vim, že na to nejsem sama. Já vlastně ani nikam moc nechodim a Cham taky ne, takže sme takhle hodně spolu.

Jak se cítíš ve společnosti nebo s přáteli?

No, to je jak kdy, podle toho jakou mám náladu. Někdy se cejtím dobře a sem jako ráda, že sem s nima a sem ráda, když vidím, že oni sou rádi semnou. A někdy mám takovej pocit, že sem tam spíš tak jako sama nebo mi prostě přijde, že sem proti nim hrozně zamlklá a pořád se snažím vymyslet, co bych teda jako měla říkat. Občas mi přijde, že se spolu všichni kamarádí víc než semnou, tak si pak zase začnu říkat, že by byli radši, kdybych tam nebyla. Jenže se bojím odejít, že mě budou pomlouvát. To je takový to moje kolečko, no. Ale je to fakt podle nálady a taky podle toho jestli nejsem unavená a jak dělám dvanáctky, tak sem teda unavená dost často. To se mi fakt nikam nechce a těším se domu až si dam s Chamem nebo i sama brčko a zalezu si do postele k nějakýmu seriálu nebo tak něco. A taky je teda důležitý, jestli třeba znám všechny, se kterýma du ven. Když de někdo, koho neznám, tak je pro mě vždycky hrozně těžký se nějak zapojit. Nemam moc ráda nový lidi, trvá mi dlouho než si na ně zvyknu.

Jak se cítíš, když jsi sama?

Asi mi moc nevadí bejt sama. Cejtím se dobře, když si třeba můžu lehnout, koukat třeba na Netflix na seriály různý nebo prostě koukam na instáč, no. Nemusim hlavně moc přemýšlet co si o mě kdo myslí. Prostě ležim, a nekoukam jenom na seriály nebo na instáč. Hledam si třeba věci, který mě zajímaj. Ted' třeba hledam často nějaký recepty, jak jako s Chamem fakt jako žijem spolu jako manželé. Když mu třeba chci udělat radost, tak si třeba najdu nějakej recept a něco jako na večer uvařim. Je to pak takový hezký, když přijde domu. A vlastně nevím jak se cejtím, když jsem sama, určitě je to pro mě jednodušší v tom, že nemusim tolik přemejšlet o lidech ani o sobě, prostě o ničem.

Kdy nebo kde se cítíš nejlépe?

No, já se cítím dobře, když jako fakt vidím, že mě jako maj ty lidi, se kterejma zrovna sem, rádi a nebo ani tak ne, se kterejma zrovna sem. Můžou bejt i někde jinde, ale když jako vim, že mě maj rádi nebo že jim třeba jako chybim nebo, že jsou třeba smutný, že s nima zrovna ted' nemůžu bejt. Nebo se taky cejtím dobře s Chamem, když jsme spolu úplně sami, že se jako může věnovat jenom mě, no. I s mamkou to tak mam, radši s ní jdu sama než i s Chamem. Vlastně sem docela ráda takhle jenom ve dvou. A nejlíp se asi cejtím doma. Nemám moc ráda nový místa nebo lidi, třeba jako když někam jdeme za novýma lidma nebo i na nový místo, kde jsem ještě nebyla. To nemám ráda, no. Ani vlastně u mamky to

nemam úplně ráda, protože to tam není prostě moje. Pro mě je těžký si zvykat na nové lidi i místa, i když to tak třeba nevypadá. Třeba když jedu k Chamovi, tak tam je strašně moc lidí a dětí, někdo ani neumí česky, tak tam jako jezdím ráda, protože mě mají rádi, ale je to pro mě těžký. Mám prostě ráda svůj klid, svůj domov a svoje lidi.

S kým se cítíš v bezpečí?

V bezpečí? No tak asi jako určitě s Chamem, že jo. A asi i s mamkou, ta mi jako nikdy neudělala nic špatného a vím, že by mi neublížila. Asi se jako cítím v bezpečí s každým, kdo mě má fakt jako rád a vím o něm, že by mi prostě nikdy nic neudělal a udělal by pro mě cokoli. Ale určitě nemám moc ráda, když je někde moc lidí. Nejbezpečněji se prostě cítím s Chamem doma, ale asi i v práci, ta mě baví. Sem ráda, že jí mam.

Příloha č. 4: Česká verze dotazníku ECR, strana 1 - Nikol

 NIKOL

Dotazník ECR

Následující tvrzení se týkají toho, jak se obecně cítíte ve vztazích (tzv. romantických, přátelských, s rodinnými příslušníky apod.). Ke každému tvrzení zvolte číslo z následující škály (1 – rozhodně nesouhlasím až 7 – rozhodně souhlasím) podle toho, jak moc s daným tvrzením souhlasíte či nikoli. Zakroužkujte příslušné číslo v každém sloupci.

	1 – rozhodně nesouhlasím	2	3	4	5	6	7 – rozhodně souhlasím
1. Raději neukazují druhým lidem, jak se opravdu cítím.	1	2	3	4	5	☒	7
2. Dělá mi starosti, že bych mohl/a být odmítnut/a nebo opuštěn/a.	1	2	3	4	5	☒	7
3. Jsem velmi spokojený/á, když jsem blízko druhým lidem.	1	☒	3	4	5	6	7
4. Dělán si starosti o své vztahy.	1	2	☒	4	5	6	7
5. Jakmile se někdo začne se mnou sblížovat, přistihnu se, jak se odtahují pryč.	1	2	3	4	5	☒	7
6. Trápí mě, že druhým na mně nezáleží tolik, jako mně na nich.	1	2	3	☒	5	6	7
7. Začnu se cítit nepříjemně, když se se mnou chce někdo těsněji sblížit.	1	2	3	4	5	6	☒
8. Velmi mnoho mě trápí, že ztratím své blízké přátele.	1	2	3	4	5	☒	7
9. Je mi nepříjemné, mám-li se otevřít druhým.	1	2	3	4	☒	6	7
10. Často si přeji, aby moji blízcí přátelé ke mně cítili stejně silné city, jako já k nim.	1	2	3	4	5	6	☒
11. Chci se sblížit s druhými, ale stejně si udržuji odstup.	1	2	3	4	5	☒	7
12. Chci se s druhými velmi těsně sblížit a to je někdy odežene pryč.	1	☒	3	4	5	6	7
13. Jsem nervózní, když se se mnou chce někdo více sblížit.	1	2	3	4	5	☒	7
14. Trápí mě být sám/sama.	1	2	3	☒	5	6	7
15. Cítím se dobře, když sdílím své soukromé myšlenky a pocity s druhými.	☒	2	3	4	5	6	7
16. Má touha být druhým lidem velmi blízko je někdy odhání pryč.	1	2	☒	4	5	6	7
17. Snažím se vyhnout příliš blízkému kontaktu s druhými.	1	2	3	4	5	6	☒
18. Potřebuji hodně ujištění, že mým blízkým na mně opravdu záleží.	1	2	3	4	5	☒	7
19. Je pro mě poměrně snadné sblížit se s druhými.	1	2	☒	4	5	6	7

Příloha č. 4: Česká verze dotazníku ECR, strana 2 - Nikol

NIKOL

20. Někdy cítím, že se snažím přimět druhé, aby ukázali více citu, více oddanosti v našich vztazích, než obvykle dávají najevo.	1	2	3	4	5	6	7
21. Je pro mě obtížné dovolit si být závislý/a na blízké osobě.	1	2	3	4	5	6	7
22. Netrápím se často nad tím, že bych mohla být opuštěn/a.	1	2	3	4	5	6	7
23. Upředupřehuji nebyt příliš blízko druhým.	1	2	3	4	5	6	7
24. Nedávám se mi přimět blízkou osobu, aby o mě projevila zájem, začnu být naštvaný/a nebo rozziobený/a.	1	2	3	4	5	6	7
25. Říkám svým blízkým osobám skoro o všem.	1	2	3	4	5	6	7
26. Myslím si, že se mi blízcí se mnou nechtějí sblížit tak, jak bych já chtěl/a.	1	2	3	4	5	6	7
27. Obvykle probírám své problémy a obavy s blízkými lidmi.	1	2	3	4	5	6	7
28. Když kolem sebe nemám blízké osoby, cítím se poněkud úzkostný/a a nejistý/a.	1	2	3	4	5	6	7
29. Cítím se dobře, když jsem závislý/a na druhých.	X	2	3	4	5	6	7
30. Jsem zklamany/a, když mé blízké osoby nejsou poblíž v takové míře, jak bych rád/a.	1	2	3	4	5	6	7
31. Nevadí mi požádat blízké osoby o útěchu, radu nebo pomoc.	1	2	3	4	5	6	7
32. Jsem zklamany/a, pokud můj partnerka není dostupný/a, když její potřebuji.	1	2	3	4	5	6	7
33. Pomáhá mi obrátit se na blízké osoby v těžkých chvílích.	1	2	3	4	5	6	7
34. Když mě druzí lidé zavrhnou, cítím se hodně špatně.	1	2	3	4	5	6	7
35. Obracím se na blízké osoby ohledně řady věcí, včetně toho, abych získal/a útěchu a ujistění.	1	2	3	4	5	6	7
36. Vadí mi, když můj partnerka tráví čas beze mě.	1	2	3	4	5	6	7

y/h'banj' 5,9
úzkostný 4,6

Jaký byl v dětství Tvůj vztah s matkou?

S mamkou byl docela dobrej, blbý to bylo s těma chlapama, který si dycky tahala domu. Vždycky s náma někdo musel bydlet a mámě bylo úplně jedno kdo, hlavně, že nemusela bejt sama. Když sme byly se ségrou malý, jezdily sme hodně k babičce s dědou a tam mě to jakoby bavilo víc. Něco se tam dělo, chodila sem na hasiče a babička nás brala jakoby víc ven. Mamka moc ne, buď byla v práci nebo vobskakovala nějakýho chlapa, se kterým sme zrovna bydlely. Nikdy jsme neměly moc peněz, a když sem něco chtěla, tak sem to jakoby skoro nikdy nedostala, ale když chtěl někdy něco chlap, tak se mohla posrat. Sice nás pokaždý mlátil, mámu znásilňoval, na mě furt šahal, ale hlavně aby měl teplý žrádlo a pohodičku. Ježiš, teď to zní jakoby blbě, ne, že jí pomlouvam nebo tak. To zas jako určitě ne. Kdyby mohla, tak by se nám se ségrou asi věnovala víc a je pravda, že za ní můžu přijít s čimkoliv a nikdy se jakoby nenaštve. Ale mamka taková prostě jakoby je, vona to ale taky neměla lehký, tak si jakoby říkam, že za to taky nemůže. Vona to měla hodně těžký doma a tak, prostě život. Zas mi ale hodně dovoľovala chodit ven a věřila mi, když sem jí říkala, že někam du. Prostě mi to jakoby prostě věřila, tak to sem byla ráda, že třeba nemusim chodit domu třeba jako v osum. Ježiš, teď to zas zní jakože jí pomlouvam nebo tak, ale to nei pomlouvání.

Jaký je Tvůj vztah s matkou nyní?

Teď je to lepší. Asi si jakoby víc povídáme, když má mamka čas. Akorát sem radši, když není doma Robert. Když má čas tak jedem třeba do vobchoďáku nebo když není doma von, tak udělám kafe a to si pak třeba povídáme, jak se měla v práci nebo tak. Akorát teď potřebuje jakoby pomoct vobčas s těma penězma. Kdyby Sandra neřekla Robertovi vo těch losech, taky by to jakoby nebylo teď tak na hovno. Utratila za ně hodně peněz, ségra byla jakoby našťvaná, protože mamka jí nadávala kvůli škole, tak řekla Robertovi, že utratila za losy asi 10000, tak to bylo doma docela hnusný, ale já tam jakoby nebyla. Spala sem radši u kamaráda. Ale mamka se teď bojí, že by třeba von mohl odejít, na Sandru je jakoby našťvaná, tak to mam teď zase lepší já a snažim se jí pomoct, když to jakoby de. Třeba se konečně von nasere a vypadne. Když tam není tak se mě máma jako ptá, co ve škole nebo s kým du ven a co budem dělat. Když tam von je, tak nic a s těma penězma je to teď ale fakt zase horší. Zas ale jak je von teď furt nasranej, tak si mě aspoň nevšímá a mam klid. Snažim se jí pomáhat, má to teď taky těžký, tak když mám nějaký peníze, tak jí jakoby taky dam nebo třeba uvařim, ať nemusí, když pak přijde z práce.

A jaké byly nebo jsou Tvé partnerské vztahy?

Tak můj fakt jako vážnej vztah byl jenom s Davidem. Ted' spolu ale zas nejsme. Von prostě furt jako smaží a říká mi, že ne, jenže já to prostě poznám. Takže ze mě jakoby dělá furt debila. Ale tak jako byly sme spolu dlouho a mam ho jakoby furt ráda. Von se vo mě jako fakt snažil a u nás ho všichni znali, tak to bylo super. Mohla sem bejt všude a u všeho, měl auto a občas měl fakt hodně prachů. Pak ale občas neměl ani na béňo a to sem se pak zas musela otáčet já, takže vlastně asi v pohodě takhle. Ze začátku sme byli furt spolu, mě to s nim prostě bavilo. Taky prodával matro a já smažila, to by chtěl asi jakoby každej, že jo. Pak jak už sme brali hodně, tak sme se furt hádali nebo se někde pastili nebo se i mlátili. Jenže sem si na něj zvykla, skoro jako na to matro. Byli sme spolu každej den, von mě pak už jakoby někde furt nechával samotnou nebo dělal nákupy a já furt někde sama, že jo. Ted' je to spíš tak, že někoho potkam nebo si někoho random přidám na insta a pak třeba někam dem. Ted' sem třeba jakoby pozvaná někam na chatu s kamarádama jednoho random týpka, ale neznam je, tak uvidim jak to dopadne. Je to ale jakože pecka týpeček, tak doufam, že tam budu moct jet.

Jak se cítíš mezi svými přáteli?

Já jako asi nemam přátele. Mam známý a kámoše, ale neřikala bych jim teda přátelé. A jako joo, s lidma se cejtim dobře, ale přátele nemam. To sou lidi, který tě nikdy nepodvedou, nepomlouvaj, nelžou a dá se jim věřit a nikoho takovýho teda neznam, takže třeba už nemam jakoby žádnou kámošku. A s borkama si teda stejně nemam jakoby moc co říct, radši sem venku s borcama. Nejsou na sebe tak hnusný a nepomlouvaj tak jak borky, jakoby. Mám ráda, když prostě někam deme, na akci nebo do klubu nebo na techno. Sem prostě ráda na akcích a líbí se mi, že tam člověk pokaždý potká hafo novejch lidí, který si jakoby na nic nehrajou. Prostě si tam pokecá každej s každym, nikdo blbě nečumí, nikdo si na nic nehraje. Je tam úplně jinej vibe. Někdy bych strašně ráda jezdila s gramcema a už jako znám spoustu lidí, který takhle jezděj, to by mě jako fakt bavilo, no. A na akcích se třeba jako bavim i s borkama, je to tam prostě úplně jiný.

Jak se cítíš, když jsi sama?

Já moc sama nejsem. Sandra moc ven nechodí a pokoj máme společnej, takže když sem jakoby doma, sem nejvíc asi v pokoji, kde ségra taky pořád je. A kdybych chtěla jít do obejváku, tak tam zas bude prostě von, tak to sem radši v pokoji nebo du prostě ven. No a

jak se cejtím, když jsem sama? Sama, no. Většinou se nudím, tak jdu prostě radši ven. Nejsem ráda sama, nebaví mě to. Kdybych věděla, co mam dělat, tak by mi to možná nevadilo, ale když už sem sama, tak stejně jenom scroluju instáč a vymejším kam a s kym bych šla. Možná kdybych měla pokoj fakt jenom sama pro sebe, bylo by to taky vo něčem jinym, ale Sandra mi všechno sežere nebo zničí, furt si bere mý věci a lže mi vočí a dělá debila ze mě.

A co bys dělala, kdybys měla pokoj jen pro sebe?

No asi bych si z něj udělala svoje místo, který je jenom moje. Bylo by tam uklizeno, vyzdobila bych si to tam a kdybych měla třeba svůj stůl, tak bych třeba dělala grafity, to se mi fakt líbí, tak by mě asi bavilo to zkusit a pak třeba někam jít fakt jakoby se sprejema. A taky bych se pořádně vyspala, protože Sandra chrápe a v noci chodí vyžírat ledničku. A třeba bych měla i kytku nebo nějaký zvíře. Prostě nějaký místo, kde bych si mohla dělat co chci, bylo by jenom moje a cejtla bych se v něm dobře, ne se pořád bát kde je zrovna ségra nebo Robert.

Kdy se cítíš dobře?

Kdy? Asi jakoby hlavně v noci. Já to mam prostě venku ráda v noci, všude je to milionkrát zajímavější a lidi sou zajímavější. Mam strašně ráda, když je venku tma a svítí lampy. To se mi třeba strašně líbilo v Praze. Když sem byla v noci v centru, tak se mi to hrozně líbilo. V noci je prostě všechno jakoby lepší a zajímavější. A taky o víkendu, kdy sou kluby plný lidí nebo jedou party. Lidi, se kterejma sem chodila ven v tejdnu byli zoufalci, který nemakali a jenom smažili. Na parties o víkendech jsou lidi, který si sice užívaj, ale jinak třeba choděj do práce nebo do školy. To by se mi strašně líbilo, kdybych se naučila, ale nevím, jakoby, jestli to u mě třeba jako vůbec pude takhle, že jo.

Kde se cítíš dobře?

No tak hlavně na těch akcích, technu, parties. Prostě s lidma, který si uměj užívat a pak už je jedno, kde to je. Ve škole to jako de, jo, ale ty lidi, co tam choděj sou prostě úplně někde jinde, přijde mi, že jim je 12, sou jak děti. Doma... no to už sem říkala, že jo... To za moc nestojí, když sou tam ty dva. Vlastně ale u babičky s dědou sem to měla vždycky ráda. Jezdim k nim děsně ráda, oni totiž nevědí, že sem měla nějaký problémy. Máma jim řekla, že jsem na intru. Já si ale stejně myslím, že něco vědi. Babička furt vyzvídá, jak se mám a

děda se mnou nějak moc nemluví, ale už sou taky starý a maj to těžký, že jo. Děda je jakoby nemocnej a babička taky, jenže se o dědu pořád jakoby stará. O ní se ale nepostará nikdo, že jo..Má to fakt těžký.

S kým se cítíš v bezpečí?

S nikym. Nevěřim nikomu, nemá to cenu, protože se vždycky něco posralo. Jako věřila sem Davidovi nebo nevim. Možná sem mu vlastně jakoby nikdy nevěřila, ale asi jo. Ze začátku jo, určitě. Jenže mě zklamal a to jako fakt hodně a pěkně jako hnusně a zákeřně. Asi nevěřim nikomu, a ani nechci. Asi mi stačí nějaký jako normální kámoši, kterejm nemusim věřit a hlavně sem se naučila, že se na nikoho nemůžu spolehnout. Tak to mi vlastně nepříjde blbý, že se jako vo sebe postaram sama a nikoho nepotřebuju. Stačí mi lidi na zábavu a na to abych se nenudila a až budu třeba starší, tak třeba potkam někoho, komu se věřit dá, teď je mi to ale jakoby asi jedno.

Příloha č. 6: Česká verze dotazníku ECR, strana 1 - Jana

Dotazník ECR

JANA

Následující tvrzení se týkají toho, jak se obecně cítíte ve vztazích (tzv. romantických, přátelských, s rodinnými příslušníky apod.). Ke každému tvrzení zvolte číslo z následující škály (1 – rozhodně nesouhlasím až 7 – rozhodně souhlasím) podle toho, jak moc s daným tvrzením souhlasíte či nikoli. Zakroužkujte příslušné číslo v každém sloupci.

	1 – rozhodně nesouhlasím	2	3	4	5	6	7 – rozhodně souhlasím
1. Raději neukazuji druhým lidem, jak se opravdu cítím.	1	2	3	4	5	6	7
2. Dělá mi starosti, že bych mohl/a být odmítnut/a nebo opuštěn/a.	1	2	3	4	5	6	7
3. Jsem velmi spokojený/á, když jsem blízko druhým lidem.	1	2	3	4	5	6	7
4. Dělán si starosti o své vztahy.	1	2	3	4	5	6	7
5. Jakmile se někdo začne se mnou sblížovat, přistihnu se, jak se odtahuji pryč.	1	2	3	4	5	6	7
6. Trápí mě, že druhým na mně nezáleží tolik, jako mně na nich.	1	2	3	4	5	6	7
7. Začnu se cítit nepříjemně, když se se mnou chce někdo těsněji sblížit.	1	2	3	4	5	6	7
8. Velmi mnoho mě trápí, že ztratím své blízké přátele.	1	2	3	4	5	6	7
9. Je mi nepříjemné, mám-li se otevřít druhým.	1	2	3	4	5	6	7
10. Často si přeji, aby moji blízcí přátelé ke mně cítili stejně silné city, jako já k nim.	1	2	3	4	5	6	7
11. Chci se sblížit s druhými, ale stejně si udržuji odstup.	1	2	3	4	5	6	7
12. Chci se s druhými velmi těsně sblížit a to je někdy odežene pryč.	1	2	3	4	5	6	7
13. Jsem nervózní, když se se mnou chce někdo více sblížit.	1	2	3	4	5	6	7
14. Trápí mě být sám/sama.	1	2	3	4	5	6	7
15. Cítím se dobře, když sdílím své soukromé myšlenky a pocity s druhými.	1	2	3	4	5	6	7
16. Má touha být druhým lidem velmi blízko je někdy odhání pryč.	1	2	3	4	5	6	7
17. Snažím se vyhnout příliš blízkému kontaktu s druhými.	1	2	3	4	5	6	7
18. Potřebuji hodně ujišťování, že mým blízkým na mně opravdu záleží.	1	2	3	4	5	6	7
19. Je pro mě poměrně snadné sblížit se s druhými.	1	2	3	4	5	6	7

Příloha č. 6: Česká verze dotazníku ECR, strana 2 – Jana

JANA

20. Někdy cítím, že se snažím přimět druhé, aby ukázali více citu, více oddanosti v našich vztazích, než obvykle dávají najevo.	1	2	3	4	5	6	7
21. Je pro mě obtížné dovolit si být závislý/á na blízké osobě.	1	2	3	4	5	6	7
22. Netrápím se často nad tím, že bych mohl/a být opuštěn/a.	1	2	3	4	5	6	7
23. Upřednostňuji nebyt příliš blízko druhým.	1	2	3	4	5	6	7
24. Nedaří-li se mi přimět blízkou osobu, aby o mě projevila zájem, začnu být naštvaný/á nebo rozzlobený/á.	1	2	3	4	5	6	7
25. Říkám svým blízkým osobám skoro o všem.	1	2	3	4	5	6	7
26. Myslím si, že se mi blízcí se mnou nechtějí sblížit tak, jak bych já chtěl/a.	1	2	3	4	5	6	7
27. Obvykle probírám své problémy a obavy s blízkými lidmi.	1	2	3	4	5	6	7
28. Když kolem sebe nemám blízké osoby, cítím se poněkud úzkostný/á a nejistý/á.	1	2	3	4	5	6	7
29. Cítím se dobře, když jsem závislý/á na druhých.	1	2	3	4	5	6	7
30. Jsem zklamaný/á, když mé blízké osoby nejsou poblíž v takové míře, jak bych rád/a.	1	2	3	4	5	6	7
31. Nevadí mi požádat blízké osoby o útěchu, radu nebo pomoc.	1	2	3	4	5	6	7
32. Jsem zklamaný/á, pokud můj partner/ka není dostupný/á, když její potřebuji.	1	2	3	4	5	6	7
33. Pomáhá mi obrátit se na blízké osoby v těžkých chvílích.	1	2	3	4	5	6	7
34. Když mě druzí lidé zavrhnou, cítím se hodně špatně.	1	2	3	4	5	6	7
35. Obracím se na blízké osoby ohledně řady věcí, včetně toho, abych získal/a útěchu a ujistění.	1	2	3	4	5	6	7
36. Vadí mi, když můj partner/ka tráví čas beze mě.	1	2	3	4	5	6	7

Vyhýbaný 3/6
Úzkostný 1/6

Příloha č. 7: Rozhovor k případové studii č. 3 - Jana

Jaký byl Tvůj vztah s matkou v dětství?

Tak asi by to bylo pro nás obě jednodušší, kdyby nebyla pořád v práci, ale jsem si vědomá toho, že kdyby tam furt nebyla, skončily by jsme každopádně na ulici. Ani jedna z nás nepotřebuje nějak extra mluvit o věcech, nikdy jsme o nich nemluvily. Rozhodně jsem jí ale vděčná za to, že mě jaksí do života vybavila. Hodně se mi věnovala v tom smyslu, abych to v životě někam dotáhla, asi se bála, abych neskončila jako ona. Když jsem šla do školy, uměla jsem už číst, psát i počítat, to bylo super v tom, že jsem byla prostě nejlepší ze třídy. Na druhou stranu jsem se v tý škole jaksí dost nudila. Ono možná, kdybych si tak nezvykla být ve všem první a nejlepší, tak bych nedopadla takhle, že ano. Vztah sme měly prostě normální, nepřijde mi, že by byl nějak nějak jinej než ostatní vztahy. Ona se mnou ale máti neměla moc práce. Nemyslím, jaksí, když jsem byla mimino, ale už v tom dětství jsem byla hodně samostatná, kdybych si neudělala všechno sama, tak bych to neměla.

Jaký je tvůj vztah s matkou osobou nyní?

Je to lepší. Já si to ale tvrdě vybojovala, že. Vždycky jsem byla hodně háklivá na lidský práva a na omezování osobní svobody. Vzhledem k tomu, že už ve školce jsem se o sebe starala sama a máti nepovažovala za nutný udělat mi ani svačinu, takže jsem se to prostě musela naučit sama, je fakt dost divný, když mi pak chce říkat v kolik mám být doma. Předtím mi to nemusela říkat, protože jako malá holka jsem nechtěla chodit ven a ve chvíli kdy o svobodu jaksí začnu jevit zájem, tak mi najednou předkládá kdy se mam vracet a kam mam chodit. Máti si to prostě udělala pohodlný. Dokud semnou nebyly problémy, nosila jsem jedničky a nikdo semnou neměl práci, tak bylo všechno oukej a nikoho jsem nezajímala. O pár let později se o sebe pořád staram sama, a když projevim zájem o svobodu a vlastní život, je to najednou problém. Tohle jsme si ale s máti už vysvětlily a teď jsme spokojený obě dvě, konečně je to taky vo nějaký rovnosti.

Jaký je/byl tvůj partnerský vztah?

Jo, tak teď bydlím s Kubou, je to fajn, prostě normální. Nemam ráda, když mě někdo omezuje. Někdy se nemůžem dohodnout, co budem dělat. Já bych třeba chtěla jít do kina nebo na party, on by chtěl jít třeba na skate nebo bike a mě jako úplně nebaví sedět a

obdivovat ho, že, tak ho musím někdy přesvědčovat. Ne, že bych se neuměla přizpůsobit nebo dělat kompromisy, jenom mě jaksi nebaví sedět a obdivovat jeho trčičky, že jo.

A jak to máte doma rozdělené? Nastavili jste si nějaká pravidla?

Doma máme teda všechno rozdělený, to sem mu řekla rovnou, že žijem v 21. století, že oba chodíme do práce, takže oba budem uklízet a vařit a tak, prát špinavý trenky mu teda fakt nebudu.

Jak se cítíš mezi svými přáteli?

S kámošema se cejtím dobře, to je jasný, že jo. Vždycky pro mě znamenali hodně a vybírala jsem si s kým se budu bavit. Třeba jsem nejezdila na akce, kde byl někdo koho jsem jaksi nemusela. Nemam ráda takový ty nanyňky v růžovém, který jedou celej den instáč, to je jasný, ale vyjdu asi tak nějak s každým. Rozumím si ale víc se staršíma, tam už je to vo něčem jiným. Vždycky jsem si rozuměla spíš se staršíma. Lidi od nás ze třídy sou furt takový jako pubertáci.

Jak se cítíš, když jsi sama?

Sama se cejtím dobře. Nepatřím mezi lidi, co nevydržej sami se svejma myšlenkama. Když sem sama, pustím si třeba spotify a tancuju nebo zpívám. Někdy hraju na kytaru, maluju nebo čtu. Teď se teda hodně učím, ale docela mě to baví, protože vím, že to chci prostě dělat a neskončím s nějakým učňákem. Zas tak moc volnýho času jaksi nemam, ale když sem sama, cejtím se dobře.

Kdy se cítíš dobře?

Já? Pořád... ne jako fakt, já jako nejsem z těch, co by se někde užírali tím jak je život těžkej a nespravedlivej. Jako nesnáším ráno, že jo. To je o mě známý, prostě nenávidím vstávání. A to je přesně o tomhle světě, člověk by si chtěl žít svobodně, po svém, ale furt ho něco někam žene. Škola, práce, placení nájmu. Klidně bych žila někde v lese v nějakým kmenu, kde sou všichni svobodný a každej si může dělat co chce.

Kde se cítíš dobře?

Venku. Teď teda i jako doma, ale spíš když jsem tam sama. On je ten náš byt docela malej a sme v něm dva. Kuba tam má navíc biky, skate, počítač, playstation, takže je tam málo místa. Máme jakoby ložnici spojenou s obývánkem a malou kuchyň, tak ono to pro dva lidi není moc, zvlášť když sme třeba zrovna pohádaný. To teď teda trochu sme, ale taky už na tom pracujem a učíme se to nějak řešit, ne tak, že jeden z nás prostě de pryč. Nejlíp bych se ale cejtila někde u moře. Až dostuduju, tak nemam v plánu tady zůstávat. Pořídím si karavan, adoptuju nějaký černoušky a budem jezdit po světě, válet se na pláži a poznávat novy věci. Ne jako tady ty lidi, co se ženou pořád jenom z práce do práce a všechno je jenom vo tom jestli máš love.

S kým se cítíš v bezpečí?

Se sebou nebo teda jako pořád. Nikdy se necejtim, že bych mohla bejt v nebezpečí, a kdybych byla, tak bych si s tím dokázala poradit. Myslim, že mam svůj život pod kontrolou a dokážu se o sebe postarat. Jako s Kubou se cejtim v pohodě, s máti taky, s kámošema jasně... taky. Nevim jestli bych to úplně nazvala bezpečím, prostě se cejtim normálně, v pohodě, no.

Příloha č. 8: *Informovaný souhlas ředitele DÚ a SVP Hodkovičky s provedeným výzkumem*

INFORMOVANÝ SOUHLAS ZAŘÍZENÍ, V NĚMŽ BUDE VÝZKUM REALIZOVÁN

Informovaný souhlas ředitele DÚ a SVP Hodkovičky s výzkumem prováděným za účelem bakalářské práce s názvem „Poruchy attachmentu predikované dotazníkovým šetřením ECR u dívek s nařízenou ústavní výchovou z důvodu užívání návykových látek“.

- Podpisem tohoto dokumentu souhlasím s realizací výzkumu k bakalářské práci Kláry Horváthové na výše uvedeném pracovišti a na pracovištích přidružených. Současně souhlasím s nahlížením výzkumnice do dokumentace klientek.
- Respondentky budou do výzkumu zařazeny na základě prokazatelné zkušenosti s návykovými látkami, budou se jej účastnit dobrovolně a jejich účast bude ošetřena informovaným souhlasem.
- Respondentkám bude předložena české pilotní verze dotazníku „Experience in close relationships“ zaměřující se na poruchy attachmentu. Po vyhodnocení budou některé respondentky požádány o poskytnutí rozhovoru k sepsání případové studie. Rozhovor bude poskytnut dobrovolně a na základě informovaného souhlasu.

Ředitel DÚ a SVP Hodkovičky, PaedDr. Jan Toman

Diagnostický ústav a středisko výchovné péče,
Praha 4, Na Dlouhé mezi 19 (2)

IČ: 61386308

.....tel: 241 723 646..DS: inv@duj.info@dum-praha.cz

Příloha č. 9: Vzor informovaného souhlasu pro účastníky výzkumu

INFORMOVANÝ SOUHLAS PRO ÚČASTNÍKY VÝZKUMU

Byla jsem seznámena/a s podmínkami, cílem a obsahem výzkumného projektu Kláry Horváthové s pracovním názvem „Poruchy atachmentu predikované dotazníkovým šetřením ECR u dívek s nařízenou ústavní výchovou z důvodu užívání návykových látek – *série kazistik*“. Rozumím jim a souhlasím s nimi.

Souhlasím s účastí na tomto projektu. Dávám své svolení výzkumnici, aby materiál, který jsem jí poskytla, použila za účelem sepsání bakalářské práce, popř. odborného článku a pro jakékoliv další odborné publikace a prezentace vycházející z tohoto výzkumu.

Souhlasím se způsobem, jak bude zachována důvěrnost a jak bude má identita chráněna během výzkumu i po jeho skončení.

Souhlasím s nahráváním mého rozhovoru s výzkumnicí a s analýzou výsledného zvukového záznamu a jeho přepisu. Dávám souhlas k tomu, že výzkumnice může v odborné publikaci citovat informace, které jí poskytují.

Rozumím tomu, že pokud se v průběhu rozhovoru objeví pro mne obtížná témata, mohu odmítnout odpovědět na jakoukoliv otázku nebo kdykoliv ukončit rozhovor.

Rozumím tomu, že mohu odstoupit z tohoto výzkumného projektu do sedmi dnů od vyplnění dotazníku, případně poskytnutí rozhovoru.

JMÉNO:.....

PODPIS:.....

DATUM:.....

ČESTNÉ PROHLÁŠENÍ O MLČENLIVOSTI

Já, Klára Horváthová, výzkumnice pro závěrečnou bakalářskou práci s názvem „Poruchy attachmentu predikované dotazníkovým šetřením ECR u dívek s nařízenou ústavní výchovou z důvodu užívání návykových látek“, **prohlašuji, že jsem si vědoma,**

- že jsem povinna zachovávat mlčenlivost o osobních a citlivých údajích;
- že tuto mlčenlivost musím zachovávat jednou provždy, tj. i po ukončení studia;
- že tyto osobní údaje nezneužiji ve prospěch svůj ani třetích osob;
- že tyto osobní údaje nevystavím přístupu neoprávněných osob ani nebezpečí jejich ztráty;
- že se tento závazek mlčenlivosti nevztahuje na případy, kdy povinnost oznamovat určité skutečnosti stanoví zákon.

Dne

.....

podpis

